

וְאַרְפַּכְשָׁד חָיָה שְׁלֹשִׁים וָשָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־שֵׁלַח:

Arpachschad lebte fünfunddreißig Jahre und zeugte Schelach.

וַיְהִי אַרְפַּכְשָׁד אַחֲרַי הוֹלִידוֹ אֶת־שֵׁלַח שְׁלֹשׁ וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: {ס}

Nachdem er Schelach gezeugt, lebte Arpachschad noch vierhundert und drei Jahre und zeugte Söhne und Töchter.

וַשֵּׁלַח חָיָה שְׁלֹשִׁים וָשָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־עֵבֶר:

Schelach lebte dreißig Jahre und zeugte Eber.

וַיְהִי־שֵׁלַח אַחֲרַי הוֹלִידוֹ אֶת־עֵבֶר שְׁלֹשׁ וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: {ס}

Nachdem er Eber gezeugt, lebte Schelach noch vierhundert und drei Jahre und zeugte Söhne und Töchter.

וַיְהִי־עֵבֶר אַרְבַּע וָשָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־פֶּלֶג:

Eber lebte vierunddreißig Jahre und zeugte Peleg.

וַיְהִי־עֵבֶר אַחֲרַי הוֹלִידוֹ אֶת־פֶּלֶג שְׁלֹשִׁים וָשָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: {ס}

Nachdem er Peleg gezeugt, lebte Eber noch vierhundert und dreißig Jahre und zeugte Söhne und Töchter.

וַיְהִי־פֶלֶג שְׁלֹשִׁים וָשָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־רְעוּ:

Peleg lebte dreißig Jahre und zeugte Reuh.

וַיְהִי־פֶלֶג אַחֲרַי הוֹלִידוֹ אֶת־רְעוּ תִשְׁעֵי שָׁנִים וּמֵאתַיִם שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: {ס}

Nachdem er Reuh gezeugt, lebte Peleg noch zweihundertundneun Jahre und zeugte Söhne und Töchter.

וַיְהִי רְעוּ שְׁתַּיִם וָשָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־שֵׁרוּג:

Reuh lebte zweiunddreißig Jahre und zeugte Serug.

וַיְהִי רְעוּ אַחֲרַי הוֹלִידוֹ אֶת־שֵׁרוּג שְׁבַע שָׁנִים וּמֵאתַיִם שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: {ס}

Nachdem er Serug gezeugt, lebte Reuh noch zweihundertundsieben Jahre und zeugte Söhne und Töchter.

וַיְהִי שֵׁרוּג שְׁלֹשִׁים וָשָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־נַחֹר:

Serug lebte dreißig Jahre und zeugte Nachor.

וַיְהִי שֵׁרוּג אַחֲרַי הוֹלִידוֹ אֶת־נַחֹר מֵאתַיִם שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: {ס}

Nachdem er Nachor gezeugt, lebte Serug noch zweihundert Jahre und zeugte Söhne und Töchter.

וַיְהִי נַחֹר תִּשְׁעֵי וָעֶשְׂרִים שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־תְּרַח:

Nachor lebte neunundzwanzig Jahre und zeugte Therach.

וַיְהִי נַחֹר אַחֲרַי הוֹלִידוֹ אֶת־תְּרַח תִּשְׁעֵי־עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמֵאתַת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: {ס}

Nachdem er Therach gezeugt, lebte Nachor noch hundertundneunzehn Jahre und zeugte Söhne und Töchter.

וַיְהִי־תְרַח שְׁבַע־עִים וָשָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־אַבְרָם אֶת־נַחֹר וְאֶת־הָרָן:

Therach lebte siebenzig Jahre und zeugte Abram, Nachor und Haran.

וְאַלְלָה תוֹלְדֹת תְּרַח הַרְחֵלִיד אֶת־אַבְרָם אֶת־נַחֹר וְאֶת־הָרָן וְהָרָן הוֹלִיד אֶת־לוֹט:

Das sind die Nachkommen Therachs: Therach zeugte Abram, Nachor und Haran, und Haran zeugte Lot.

וַיָּמָת הָרָן עַל־פְּנֵי תְרַח אָבִיו בְּאַרְצָא מוֹלְדוֹתוֹ בְּאֹר כַּשְׂדִּים:

Haran starb bei Lebzeiten seines Vaters Therach im Lande seiner Geburt, in Ur-Kasdim.

וַיִּשְׂח אַבְרָם וְנַחֹר לָקָח נָשִׁים שָׁם אִשְׁת־אַבְרָם שָׂרַי וְשֵׁם אִשְׁת־נַחֹר מִלְכָּה בַת־הָרָן אֲבִי־מִלְכָּה וְנָשָׂה:

Abram und Nachor nahmen sich Frauen; Abrams Frau hieß Sarai und Nachors Frau Milkah, die Tochter Harans, des Vaters der Milkah und der Jiskah.

וַתְּהִי שָׂרַי עֲקָרָה אֵין לָהּ יָלֵד:

Sarai war unfruchtbar, sie hatte kein Kind.

וַיִּשְׂח תְרַח אֶת־אַבְרָם בְּנוֹ וְאֶת־לוֹט בְּנֵיהָרָן בְּנֵי־בְנוֹ וְאֵת שָׂרַי כְּלָתוֹ אִשְׁת־אַבְרָם בְּנוֹ וַיִּצְאוּ אֹתָם מֵאֹר כַּשְׂדִּים לְלֶכֶת

אַרְצָה כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ עַד־חֶרֶן וַיִּשְׁבוּ שָׁם:

Und Therach nahm seinen Sohn Abram und Lot, den Sohn Harans, seinen Enkel, und seine Schwiegertochter Sarai, die Frau seines Sohnes Abram, und sie verließen zusammen Ur-Kasdim, um in das Land Kanaan zu ziehen, kamen aber nur bis Charan und blieben dort.

וַיְהִינּוּ יַמֵּי־תֵרַח חֲמֵשׁ שָׁנִים וּמְאַתָּים שָׁנָה וַתָּמָת תֵּרַח בְּחָרָן: {פ}

Und die Lebensjahre Therachs waren zweihundertundfünf; dann starb er in Charan.

Genesis 12:1 bis 12:20 Lech Lecha

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַבְרָם לֵךְ־לְךָ מֵאֶרֶץ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבְּיַת אָבִיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֹרְאָךָ:

Und der Ewige sprach zu Abram: Ziehe hinweg aus Deinem Lande, von deiner Verwandtschaft und aus dem Hause deines Vaters in das Land, das ich dir zeigen werde.

וְאָעֲשֶׂה לְגוֹי גָּדוֹל וְאֶבְרַכְךָ וְאֶגְדַּלְךָ שְׁמִי וְהָיָה בְּרַכָּה:

Ich will dich zu einem großen Volke machen, dich segnen und deinen Namen groß werden lassen; und du selbst sollst ein Segen sein.

וְאֶבְרַכְךָ מִבְּרַכְיָי וּמִקְלָלַי אֲאָר וְנִבְרַכְוּ בְּךָ כָּל מְשֻׁפָּחַת הָאֲדָמָה:

Ich will segnen, die dich segnen, wer dir flucht, dem will ich fluchen, und durch dich sollen alle Geschlechter des Erdbodens gesegnet werden.

וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יְהוָה וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בֶּן־חֲמֵשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מִחָרָן:

Da zog Abram hinweg, wie der Ewige zu ihm gesprochen; und mit ihm zog Lot. Abram war fünfundsiebzig Jahre alt, als er Charan verließ.

וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת־שָׂרַי אִשְׁתּוֹ וְאֶת־לוֹט בֶּן־אָחִיו וְאֶת־כָּל־רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכָשׁוּ וְאֶת־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־עָשׂוּ בְּחָרָן וַיֵּצְאוּ לְלֶכֶת אֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן:

Und Abram nahm seine Frau Sarai, seines Bruders Sohn Lot und all' ihre Habe, die sie gewonnen, und die Seelen, die sie in Charan erworben, und sie zogen aus, um in das Land Kanaan zu wandern, und sie erreichten das Land Kanaan.

וַיַּעֲבֹר אַבְרָם עַד מְקוֹם שְׁכֵם עַד אֵלוֹן מוֹרָה וְהַכְּנַעֲנִי אָז בְּאֶרֶץ־

Und Abram zog durch das Land bis in die Gegend von Sichem (Schechem) bis zum Eichenhain Moreh; — Und die Kanaaniter waren damals schon im Lande. —

וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזָרְעֲךָ אֲתוֹ וְאֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיְבֹרַךְ שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנֶּרְאָה אֵלָיו:

Da erschien der Ewige dem Abram und sprach: Deinen Nachkommen will ich dies Land geben. Da baute er dort einen Altar dem Ewigen, der ihm erschienen war.

וַיַּעֲתֶק מִשָּׁם הַתְּרָה מִקְדָּם לְבֵית־אֵל וַיֵּט אֶת־אֵלָה בֵּית־אֵל מִיַּם וְהָעֵץ מִקְדָּם וַיְבַרְכֵם מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:

Von da rückte er weiter vor ins Gebirge östlich von Beth-El und schlug sein Zelt auf zwischen Beth-El im Westen und Ai im Osten; und er baute dort dem Ewigen einen Altar und verkündete den Namen des Ewigen.

וַיִּסַּע אַבְרָם הַלּוֹךְ וְנֹסֵעַ הַגִּבְעָה: {פ}

Hierauf zog Abram fort, immer weiter und weiter nach dem Südland.

וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרַיִם לְגִוִּר שָׁם כִּי־כָבֵד הָרָעַב בְּאֶרֶץ־

Es entstand aber eine Hungersnot im Lande; da zog Abram nach Ägypten hinab, um sich eine Zeit lang dort aufzuhalten, denn die Hungersnot lag schwer auf dem Lande.

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבֹא מִצְרַיִם וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרַי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה־נָא יְדַעְתִּי כִּי אִשָּׁה יִפְת־מֵרְאָה אָתָּה:

Als er nun in die Nähe von Ägypten kam, sprach er zu seiner Frau Sarai: Sieh doch, ich weiß, dass du eine schöne Frau bist.

וְהָיָה כִּי־יִרְאוּ אֹתְךָ הַמִּצְרַיִם וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהָרִגוּ אֹתִי וְהָרִגוּ אֶתְךָ וְחַיִּיתְךָ בְּיַד־יְהוָה:

Wenn dich nun die Ägypter sehen und glauben du seist meine Frau, dann werden sie mich umbringen, dich aber leben lassen.

אָמְרִי־נָא אֲחֹתִי אָתָּה לְמַעַן יֵיטִב־לִי בְּעִבּוֹרְךָ וְחַיִּיתְךָ נִפְשִׁי בְּגִלְדְּךָ:

Sage doch, du seist meine Schwester, damit mir Gutes geschehe dir zu lieb, und ich leben bleibe durch dich.

וַיְהִי כַּבּוֹא אַבְרָם מִצְרַיִם וַיִּרְאוּ הַמִּצְרַיִם אֶת־הָאִשָּׁה כִּי־יָפָה הִוא מְאֹד:

Als nun Abram nach Ägypten kam, sahen die Ägypter die Frau und fanden sie sehr schön.

וַיִּרְאוּ אֹתָהּ שָׂרַי פְּרָעָה וַיְהַלְלוּ אֹתָהּ אֶל־פְּרָעָה וַתִּקַּח הָאִשָּׁה בֵּית פְּרָעָה:

Auch die Fürsten des Pharaos sahen sie und rühmten sie dem Pharaos; da wurde die Frau in den Palast Pharaos gebracht.

וּלְאַבְרָם הֵיטִיב בְּעִבּוּרָהּ וַיְהִי־לּוֹ צֹאן־וּבָקָר וְחֻמְרִים וְעֶבְדִּים וְשֹׁפְחֹת וְאֹתָנֹת וְגַמְלִים:

Dem Abram aber erwies er ihr zulieb Gutes, er erhielt Schafe, Rinder und Esel, Knechte und Mägde, Eselinnen und Kamele.

וַיִּנְגַע יְהוָה אֶת־פְּרִעָה נְגַעִים גְּדֹלִים וְאֶת־בֵּיתוֹ עַל־דְּבַר שְׂרַי אֵשֶׁת אַבְרָם:

Aber der Ewige suchte Pharaos und sein Haus mit großen Plagen heim, wegen Sarai, Abrams Frau.

וַיִּקְרָא פְּרִעָה לְאַבְרָם וַיֹּאמֶר מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי לָמָּה לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי כִּי אִשְׁתְּךָ הִוא:

Da ließ Pharaos Abram rufen und sprach: Was hast du mir da getan? Warum hast du mir nicht mitgeteilt, dass sie deine Frau ist.

לָמָּה אָמַרְתָּ אֶתְחִי הִוא וְאָקַח אֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה וְעַתָּה הִנֵּה אִשְׁתְּךָ קַח וָלֵךְ:

Warum hast du gesagt: »Sie ist meine Schwester!« selbst als ich sie mir zur Frau nahm? Und nun — hier ist deine Frau, nimm sie und geh!

וַיִּצַו עָלָיו פְּרִעָה אֲנָשִׁים וַיְשַׁלְּחוּ אֹתוֹ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ:

Und Pharaos bestimmte für ihn Leute, und diese geleiteten ihn und seine Frau und alles, was er hatte.

Genesis 13:1 bis 13:18

וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם הִוא וְאִשְׁתּוֹ וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וְלוֹט עִמּוֹ הִגְבָּהּ:

So zog Abram von Ägypten nach dem Südlände hinauf, er und seine Frau und alles, was er hatte, und mit ihm Lot.

וְאַבְרָם כָּבֵד מְאֹד בְּמִקְנֵהוּ בַכֶּסֶף וּבַזָּהָב:

Und Abram war sehr reich an Vieh, an Silber und Gold.

וַיֵּלֶךְ לְמִסְעָיו מִנֶּגֶב וְעַד־בֵּית־אֵל עַד־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר־רָחֵה שָׁם אֶתְחֵלֶּה בְּתַחֲלֵהּ בֵּין בֵּית־אֵל וּבֵין הָעֵי:

Er zog auf seinen früheren Wegen von Süden nach Beth-El zu, bis an den Ort, wo vorher sein Zelt gewesen, zwischen Beth-El und Ai,

אֶל־מְקוֹם הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר־עָשָׂה שָׁם בְּרֵאשִׁיטָה וַיִּקְרָא שָׁם אַבְרָם בְּשֵׁם יְהוָה:

Bis an die Stätte des Altars, den er vorher dort errichtet; und er verkündete dort den Namen des Ewigen.

וְגַם־לְלוֹט הָיָה אֶת־אַבְרָם הִנֵּה צֹאן־וּבָקָר וְאֵהִלִּים:

Auch Lot, der mit Abram mitzog, hatte Schafe, Rinder und Zelte.

וְלֹא־נִשְׂא אֹתָם הָאָרֶץ לְשֹׁכְתֵי יַחְדָּו כִּי־הָיָה רְכוּשָׁם רָב וְלֹא יָכֻלוּ לְשֹׁכֵת יַחְדָּו:

Aber das Land trug sie nicht, dass sie hätten beisammen wohnen können, denn ihre Habe war zu groß, so dass sie nicht beisammen wohnen konnten.

וַיְהִי־רִיב בֵּין רֹעֵי מִקְנֵה־אַבְרָם וּבֵין רֹעֵי מִקְנֵה־לוֹט וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי אֵז יִשָּׁב בְּאֶרֶץ:

Und es entstand Streit zwischen den Viehhirten des Abram und den Viehhirten des Lot.

Überdies wohnten die Kanaaniter und die Perisiter damals schon im Lande.

וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל־לוֹט אַל־נָא תְהִי מְרִיבָה בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבֵין רֹעֵי וּבֵין רֹעֵי כִּי־אֲנָשִׁים אַחִים אֲנַחְנוּ:

Da sprach Abram zu Lot: Lass doch keinen Zank sein zwischen mir und dir, zwischen meinen und deinen Hirten; wir sind ja nahe Verwandte!

הֲלֹא כָל־הָאָרֶץ לְפָנָיִךְ הִפְרֵד נָא מֵעַלֵּי אִם־הִשְׁמַמְאֵל וְאִמְנָה וְאִם־הִימִין וְאִם־מֵאֵילָה:

Dir steht ja das ganze Land offen; trenne dich doch von mir! Willst du zur Linken, so gehe ich rechts, willst du zur Rechten, so gehe ich links.

וַיִּשְׂא־לוֹט אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא אֶת־כָּל־כְּפַר הַיַּרְדֵּן כִּי כָלָה מִשְׁקָה לְפָנָיִךְ וַיְהִי אֶת־סֹדֶם וְאֶת־עֲמֹרָה כְּגַן־יְהוָה כְּאֶרֶץ:

מִצְרַיִם בְּאֶבְרָה אֶרֶץ:

Da erhob Lot seine Augen und sah, dass der ganze Kreis des Jordan überall bewässert war; — bevor der Ewige Sodom und Gomorrha zerstört hatte, war er wie ein Garten des Ewigen, wie das Land Ägypten bis nach Zoar hin. —

וַיִּבְחַר-לוֹ לְאוֹת אֶת כָּל-כְּפַר הַיַּרְדֵּן וַיִּסַּע לְאוֹת מִקְדָּם וַיִּפְרְדּוּ אִישׁ מֵעַל אָחִיו:

Da wählte Lot den ganzen Kreis des Jordan und zog gen Osten. So trennten sie sich von einander.

אַבְרָם יָשָׁב בְּאֶרֶץ-כְּנָעַן וְלוֹט יָשָׁב בְּעָרֵי הַכְּפָר וַיֵּאֱהֶל עַד-סֹדֹם:

Abram blieb im Lande Kanaan, und Lot wohnte in den Städten des Jordankreises und schlug seine Zelte bis nach Sodom auf.

וְאֲנָשֵׁי סֹדֹם רָעִים וְחַטָּאִים לַיהוָה מְאֹד:

Die Männer von Sodom aber waren sehr böse und sündhaft gegen den Ewigen.

וַיהוָה אָמַר אֶל-אַבְרָם אַחֲרֵי הַפְּרִד-לוֹט מֵעִמּוֹ שָׂא גָא עֵינְיֶיךָ וּרְאֵה מִן-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אַתָּה שָׁם צָפֹנָה וְנִגְבָּהָ וְקִדְמָה וַיִּמָּה:
Und der Ewige sprach zu Abram, nachdem sich Lot von ihm getrennt hatte: Hebe doch deine Augen auf und schaue von dem Orte, an dem du bist, nach Norden und nach Süden und nach Osten und nach Westen.

כִּי אֶת-כָּל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה רֹאֶה לִּי אֶתְנַנֶּה וְלִזְרַעְךָ עַד-עוֹלָם:

Denn das ganze Land, das du siehst, werde ich dir und deinen Nachkommen auf ewig geben.

וְשִׁמְתִי אֶת-זְרַעְךָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ אֲשֶׁר | אִם-יִוְכַל אִישׁ לִמְנוֹת אֶת-עֲפַר הָאָרֶץ גַּם-זְרַעְךָ יִמְנָה:

Und ich will deine Nachkommen gleich dem Staub der Erde machen; wenn jemand wird den Staub der Erde zählen können, wird man auch deine Nachkommen zählen.

קוּם הַתְּהַלֵּךְ בְּאֶרֶץ לְאָרְצָה וּלְרֵחָבָה כִּי לִי אֶתְנַנֶּה:

Mache dich auf, durchziehe das Land der Länge und Breite nach, denn dir will ich es geben.

וַיֵּאֱהֶל אַבְרָם וַיָּבֵא וַיִּשָׁב בְּאֵלְגֵי מְמָרָא אֲשֶׁר בְּחֶבְרוֹן וַיִּבְנוּ-שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה: {פ}

Und Abram zog mit seinen Zelten weiter und kam zum Eichenhain in Hebron (Chebron) und ließ sich dort nieder. Und er erbaute dort dem Ewigen einen Altar.

Genesis 14:1 bis 14:14

וַיְהִי בִימֵי אֲמֶרְפֶּל מֶלֶךְ-שִׁנְעָר אַרְיֹחַ מֶלֶךְ אֶלְסָר כְּדָרְלֵעָמֶר מֶלֶךְ עֵילָם וְתִדְעָל מֶלֶךְ גּוֹיִם:

In jenen Tagen führten Amraphel, König von Schinear, Arjoch, König von Ellaßar, Kedarlaomer, König von Elam und Thideal, König von Gojim

עָשׂוּ מִלְחָמָה אֶת-כְּרַע מֶלֶךְ סֹדֹם וְאֶת-בְּרִשָׁע מֶלֶךְ עַמְרָה שִׁנְעָב | מֶלֶךְ אֲדָמָה וְשִׁמְאֵבֶר מֶלֶךְ צְבִיִּים וּמֶלֶךְ בְּלַע הִיא-צָעַר:

Krieg mit Bera, König von Sodom, Birscha, König von Gomorrha, Schinab, König von Admah, Schemeber König von Zebojim, und mit dem Könige von Bela, dem heutigen Zoar.

כָּל-אֵלֶּה חִבְּרוּ אֶל-עַמְקַת הַשָּׂדִים הוּא יָם הַמֶּלַח:

Alle diese vereinigten sich in dem Tale Siddim, dem jetzigen Salzmeer.

שְׁתַּיִם עָשְׂרָה שָׁנָה עָבְדוּ אֶת-כְּדָרְלֵעָמֶר וּשְׁלֹשׁ-עָשְׂרָה שָׁנָה מִרְדּוּ:

Zwölf Jahre waren sie Kedarlaomer dienstbar gewesen, im dreizehnten Jahre aber fielen sie ab.

וּבִשְׁנַת עָשְׂרָה שָׁנָה בָּא כְּדָרְלֵעָמֶר וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיִּנְיֻ אֶת-רִפְאִים בְּעִשְׂתֵּרֶת קַרְנַיִם וְאֶת-הַזִּזְיִים בָּהֶם וְאֵת הָאֵימִים בְּשֹׁנֵה קַרְיָתִים:

Und im vierzehnten Jahre kam Kedarlaomer und die Könige, die mit ihm hielten, schlugen die Rephaiter in Aschtheroth Karnajim und die Susiter in Ham und die Emiter in Schawe Kirjathajim

וְאֶת-הַחֹרִיתִי בְּהַרְגָם שַׁעִיר עַד אֵיל פְּאָרָן אֲשֶׁר עַל-הַמְּדִבְרָה:

Und die Choriter auf ihrem Gebirge Seir bis nach El-Paran, das an der Wüste liegt.

וַיִּשְׁבּוּ וַיָּבֵאוּ אֶל-עֵין מִשְׁפָּט הוּא קְדִישׁ וַיָּבֹאוּ אֶת-כָּל-שְׂדֵה הָעַמְלָקִי וְגַם אֶת-הָאֲמֹרִי הַיֵּשֵׁב בְּחֻצוֹת תְּמָר:

Hierauf kehrten sie um und kamen nach En-Mischpat, dem heutigen Kadesch, und unterwarfen das ganze Gebiet der Amalekiter, sowie die Emoriter, die in Chazazon-Thamar wohnten.

וַיָּצֵא מְלֻכֵי-סוּדוֹם וּמְלֻכֵי עֲמֹרָה וּמְלֻכֵי אֲדָמָה וּמְלֻכֵי צְבֹיִים וּמְלֻךְ בֵּלַע הוּא-צֶעֱר וַיַּעֲרְכוּ אִתָּם מִלְחָמָה בְּעַמְקֵי הַשְּׂדִימִים:

Da zogen die Könige von Sodom, Gomorrha, Admah, Zebojim und von Bela, dem heutigen Zoar, aus, und ordneten sich im Thale Siddim zur Schlacht gegen sie,

אֶת כְּדָרְלָאוֹמֶר מֶלֶךְ עֵילָם וְתִדְעֵל מֶלֶךְ גּוֹיִם וְאַמְרָפֶל מֶלֶךְ שִׁנְעָר וְאַרְיֹךְ מֶלֶךְ אֶלְסָר אַרְבַּעַה מְלָכִים אֶת-הַחֲמִשָּׁה:

Gegen Kedarlaomer, König von Elam, Thideal, König von Gojim, Amraphel, König von Schinear und Arjoch, König von Ellaßar; vier Könige gegen die fünf.

וְעַמְקֵי הַשְּׂדִימִים בְּאֵרֶת חֲמֹר וַיִּגְסּוּ מְלֻכֵי-סוּדוֹם וְעַמְרָה וַיִּפְּלוּ-שָׁמָּה וְהַנְּשָׂאֲרִים הָרָה גָּסוּ:

Das Tal Siddim aber war voller Erdharzgruben: und die Könige von Sodom und Gomorrha ergriffen die Flucht und fielen dort hinein, die aber entkamen, flohen ins Gebirge.

וַיִּקְחוּ אֶת-כָּל-רֶכֶשׁ סוּדוֹם וְעַמְרָה וְאֶת-כָּל-אֲכָלָם וַיִּלְכוּ:

Und jene nahmen alle Habe von Sodom und Gomorrha und all ihren Mundvorrat und zogen ab.

וַיִּקְחוּ אֶת-לוֹט וְאֶת-רַכְשׁוֹ בְּוַאֲתֵי אַבְרָם וַיִּלְכוּ וְהוּא יוֹשֵׁב בְּסוּדוֹם:

Auch Lot, den Bruderssohn Abrams, der in Sodom wohnte, nahmen sie samt seiner Habe.

וַיָּבֹא הַפְּלִיט וַיִּגַּד לְאַבְרָם הָעִבְרִי וְהוּא שָׁכֵן בְּאֵלֵי מַמְרֵא הָאֵמֹלִי אֲחֵי אִשְׁפֹּל וְאַחֵי עֶזֶר וְהֵם בְּעֵלֵי בְרִית-אַבְרָם:

Da kam ein Flüchtling und erzählte es Abram, dem Hebräer, der in dem Eichenhaine des Emoriters Mamre, eines Bruders von Eschkol und Aner, wohnte; diese waren Bundesgenossen des Abram.

וַיִּשְׁמַע אַבְרָם כִּי נִשְׁבָּה אֲחֵיו וַיִּרְקֹא אֶת-חַגְיָתָיו וַיִּלְיֵדֵי בֵיתוֹ שְׁמֹנֶה עָשָׂר וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיִּרְדֹּף עַד-דָּן:

Als Abram hörte, dass sein Verwandter gefangen worden, ließ er seine erprobten Leute, die in seinem Hause geboren waren, 318 an der Zahl, ausrücken und setzte ihnen nach bis Dan.